

SZERKESZTŐI HÍRDA

Belmagyar-utca 27-dik szám, hová a lap szellemi részét
illető közlemények címzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egész évre 16 frt. vagy 32 korona. Negyed évre 4 frt. vagy 8 korona.
Félévre 8 frt. „ 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr vagy 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DÍJAK:

Egy □ centimesternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők
és iparosok árkedezményben részesülnek. Reclam sora: 1 frt.
Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyilvántári cikkek:

garmand sora után 20 kr. fizetendő.

Mi a különbség?

— Két cikk. —

II.

„A függetlenségi és 48-as”-as párt a kiegyezés óta mindig következetesen távol tartotta magát a delegáció tárgyalásaitól, úgy gondolkozván, hogy a mely intézménynek létezését is perhorreszkálja, annak működésében nem vesz részt.

Ezt a felfogást nemcsak mi nem helyeseltük, hanem nem helyeselték magga a nagy száműzött, Kossuth Lajos sem, a ki már egy évtized előtt úgy nyilatkozott, hogy taktikai hiba volna „függetlenségi és 48-as”-as pártnak magát a delegációból kivonnia.

Ugron Gábor és a vezérlete alá sorakozott barátai úgy gondolkodtak, hogy jobb az elkövetett hibát később javítani, mint soha. Az anyapárt kebelében oda törekedtek tehát, hogy ez a taktikai hiba jóvá tévessék, s a párt érvényesítse magát a delegációban is.

S mikor ez a törekvés az anyapártban domináló ősdi elemek macacs ellentétlenségét hajótörést szenvedett, amennyiben az „öregek” kényelmesebbnek találták a mozdulatlan politikáját a cselekvés politikájánál, — hát a cselekvés ösztöne által sarkalt elemeknek nem lehetett mást tenniük, mint lerázni magukról a pártfegyelmet bűnítő nyűgeit, s mint önállóan szervezett párt, rálépni az utra, mely közelebb visz a mindnyájunk által kitűzött közös cél felé.

S a ki elvtársaink közül elfogulatlanul ítéli meg a kérdést, az igazat fog adni a „negyvennyolcas” pártnak. Mert összetett kézzel, egy fatálista hitével és nyugalmával türelmesen várni, míg a nemzet a képviselőválasztásoknál megadja pártunknak a parlamenti többséget, s addig csak kárhóztatni a közönséges intézményeket, de a megdöntésükre irányuló közvetlen akciótól tartózkodni, — az lehet a sültgalamb után áhítózkó politikája, de nem lehet a cselekvés embereié.

A „negyvennyolcas” párt úgy gondolkozik, hogy ha kiakarjuk irtani a bajt, a gyökeréhez kell annak nyulni. Nem elég itthon hangoztatni sérelmeinket, nem elég a saját tüzhelyünkön követelni jogainkat, — hanem azokért, ha kell, Bécs kapuit is meg kell döngöztünk.

Nem elég az országgyűlésen menydörögni, hanem, ha azt akarjuk, hogy szavunkat a külföld is meghallja és az uralkodó is kénytelen legyen meghallani, akkor, bár mennyire gyűlölt intézmény legyen is a delegáció, addig, a míg fentáll, részt kell abban venniünk, mert a külföld figyelmébe még főleg a delegáció tárgyalásaira irányul, s maga a király is (sajnos, hogy így van, de a tény elől nem zárkozhattunk el), érzékenyebb az ottan, semmint a parlamentben elmondottak iránt.

Egy negyed század alatt a delegációban, a nemzeti aspirációk alig nyertek megfelelő, vagy legalább nem nyertek elég erőteljes — kifejezést. S ime, alig tette be oda a lábát Ugron Gábor, a delegáció tárgyalásai örvedetes föllendülést kaptak, s maga a nemzeti párt tiszteletre méltó vezére, Apponyi Albert gróf is, Ugron hatalmas föllépése által mintegy fölvilágosozva, most sokkal erősebben képviselte a nemzeti eszméket, mint azelőtt bármikor.

Hitünk szerint éppen azért, és annál inkább be kellett mennünk a delegációba, mert annak eltörlésére törekszünk. E tekintetben legyen szabad egy pár példára hivatkoznunk.

A közjogi ellenzék ki akar vágni egy élőfát, a delegációt. Élesre kőszőrült fejszéssel körül veszi tehát a fát, de csak — száz lépésnyi távolságból, s onnét hangoztatja fáradhatlan kitarással a jelszót, hogy: „vágjuk ki.” A tömegből aztán kiválik egy tett vágyó csapat, oda megy a fa tövéhez és rámeri a fejsze csapásokat; ép úgy, a mint cselekszik a negyvennyolcas párt a delegációval.

Vajjon a közös cél érdekében melyik csapat tesz helyesebben? Az e, mely száz lépésnyi távolságból feni a fejszét a fára; vagy az, mely a fejsze életét is kipróbálja rajta? Mi az utóbbi csapattal tartunk, s a távol maradótól annyit bizonyára joggal elvárhatunk, hogy buzgóságunkért, melylyel az ő céljukat is előmozdítjuk, ne dobjanak reánk követ.

Ha tehát a közös ügyeket meg akarjuk szüntetni, akkor magunknak a közös-ügyes intézményeknek keretében és így a delegációban is, föl kell vennünk a harcot.

Ez a fölfogás választ el bennünket a „függetlenségi és 48-as” párttól. De látnivaló, hogy ez nem elvi

különbség, mert céljaink egy hajszálalig azonosak, hanem csak az eljárási módban való eltérés.

Ne hallgassanak tehát elvtársaink a konkolyhíntókra. A két pártárványat között lényegileg nincs semmi válaszfal; mert ha két csapatban is, demind a kettő egy és ugyanazon cél felé tör: Magyarország önállóságának és függetlenségének nagy és nemes célja felé!

Sz. L.

Szent-István szobra. Mint Budapestről értesítenek Csáky Albin gróf, valóság és közoktatásügyi miniszter, a milleniumi ünnepély fényét és marandóságát azzal akarja emelni, hogy államalkotó első királyunknak, Szent Istvánnak, a fővárosban szobrot emeljenek, s hogy ez a milleniumi ünnepélyek alatt lelepleztessék. Ugy vagyunk értesülve, hogy Csáky Albin gr. a napokban már kész tervvel és javaslattal lép a minisztertanács elé s alig lehet kétség az iránt, hogy Csáky gróf ebbeli javaslatát a minisztertanács magáévá fogja tenni.

Politikai hírek.

A bűnvádi eljárási tanácsokmány estütörtökön délután Szilágyi Dező igazságügy-miniszter előktele alatt tartott harmadik ülésében első sorban a vizsgálati fogságra vonatkozó kérdéseket folytatódólagosan tárgyalta és azután a javaslatnak vád alá helyezést és a közvetlen idézést szabályozó fejezetével, végül pedig a főtárgyalási fejezetből a vádlott, tanúk és szakértők kihallgatására, valamint a felek keresztkérdési jogára vonatkozó §§-okkal foglalkozott.

Az orosz cár megvesztegetve. A „M. H.” állítólag jó forrásból a következő zenzációs táviratot kapta Párisból: Mohrenheim báró orosz nagy-követ estütörtökön délelőtt Brissinhoz, a parlamenti vizsgáló bizottság elnökéhez hajtatót. Brissin a látogatás rendkívül meglepte. A nagykövet bizalmasan elmondta, hogy a Panama-társaságtól husz millió frankot kapott. De ez a pénz nem az ő lelken szárad, mert a mint kézhez kapta, rögtön elküldte II. Sándor orosz cárnak, a ki a husz millió frankot az orosz éhínségek közt osztotta szét. A nagykövet meg is mutatta a hivatalos nyugtát, a melyet Oroszország csárja irt alá. A hír roppant izgatottságot keltett.

Az orosz trónörökös missziója. Az orosz trónörökös berlini utazásának céljáról jól értesült körökben az a hír, hogy a trónörökös atyjától levelet visz a császárnak. A trónörökösnek megbízása van arra is, hogy tegye meg az első lépéseket Oroszországnak Németországhoz való közlekedésére.

A kolozsi mandátum.

Lapunknak egy a fővárosban időző képviselő-barátját felkértük, hogy irányadó körökben tudakozódjék a kolozsi mandátum sorsa iránt. Mert tudvalevő, hogy a legtöbb kerületbe, ha kormánypárti képviselőjelöltet akarnak felléptetni, nem a polgárság, hanem a szabadelvű klub küldi el a maga kiszemeltjeit. Képviselő ismerősünk felhívásunkra rendkívül érdekes és pikáns választ küldött. Bepillantást enged abba az ádáz küzdelembe, melyet néhány „szabadelvű” ur egy-egy mandátumért folytat.

A kolozsi mandátumért plane olyan intriguák folynak, hogy képviselő-ismerősünknek csak köszönettel tartozunk, a mért a leplet lerántja rólu’k.

A tudósítás így hangzik:

Hogy teljesen tiszta képét adhassam a kolozsi mandátum sorsának, legcélszerűbben úgy érem el, ha egy szabadelvű párti képviselő társam nyilatkozatát reprodukálom.

Meg kell jegyeznem, hogy az illető képviselő maga is a legmélyebb megbotrányozással mondta el az esetet.

A kolozsi kertült mandátumáért most egy olyan ember szállt síkra, a ki nem csak kolozsi, de egyáltalán semmiféle mandátumra nincs képesítve. Ez pedig Légrády Károly nyomdatulajdonos, s a „Pesti Hírlap”-nak „főszerkesztője”, a ki lapjával azért támogatja a kormányt, hogy ezen a réven mandátumhoz jusson.

Politikai hitvallás nem valami erős bázisokon nyugszik, mert azzal fenyegetőzött, hogy, ha nem léptetik fel a kolozsi kerületben, ő is majd tudni fogja, hogy milyen irányt kövessen lapja a „Pesti Hírlap” által.

Ez a kijelentés nem csak a szabadelvű pártban, hanem a kormányban is viszályt szít, mert a mint az illető képviselő nekem mondá, el vannak határozva, hogy semmi szín alatt nem léptetik fel Légrády Károlyt a kolozsi kerületben.

Annál kevésbé léphetik fel, mert báró Jósika Samu már kiszemelt valakit utódjául, a kinek megígérte, hogy a mandátumot megszerzi számára.

Természetesen ennek az lesz a következménye, hogy a „Pesti Hírlap” ellenzéki hangulatot fog ölteni, a miben különben már most jóleve is gyakorolja magát, hangoztatván az Apponyi fuziót s remélve, hogy az új „elvi” köntös felvétele után, Apponyinak jövődől uralkodása alatt célját hamarabb elér. Meglehet ugyan, hogy e leleplezés következtében Légrády ur tartózkodóbb lesz, de, hogy most tüzzel, vassal a kolozsi mandátumon dolgozik, ez nyílt titok.

Ha azonban már benne vagyok az írásban, hát egy füst alatt azt is elmondom, hogy mért lett Jósika Samu államtitkár? Azért mert ő van kiszemelve arra, hogy Tisza Lajos gr. helyett kinevezessék ő Felsege személye körüli miniszterré.

Mindezen kombinációkat halomra dönti Hieronymi belügyminiszter jelöltsége, a ki a nagy Magyarországból ide szorult a kis Erdélybe.

A hercegprímás jelentése.

Vasary Kolos hercegprímás, ki a kárácsnyi ünnepet is budai palotájának íróasztala mellett töltötte, bevezette nagyterjedelmű jelentését, mely a püspöki konferenciák tanácskozásait s az azokon elfoglalt álláspontokat összefoglalja és tükrözi vissza.

A hercegprímás jelentése hosszasan és behatóan rajzolta le a tényleges viszonyokat, melyek Magyarországon a házasság kötések, felbontások és házassági bíráskodások terén uralkodnak s az éteréseket, melyek ezekből folynak.

Épp oly részletesen escteli a vallás szabad gyakorlására vonatkozó tényleges állapotokat, kiemelve, hogy tényleg Magyarországon ma is minden vallás szabadon gyakoroltatik és az anabaptisták a kik a Dunában keresztelnek, épp egy nem korlátoztatnak ebben, mint azok, akik templomban keresztelnek. Minden vallási felekezet, sőt szekta is, mely alakulását bejelenti, háborítlanul végezheti vallásgyakorlatát s bár az állam jogilag nem ismeri el szervezett egyházakat, de a tényleges viszonyok már eddig is megengedték minden vallási kultusznak gyakorlását.

Ami a zsidó vallásreczepezióját illeti, a primási jelentés kimeli erre nézve, hogy a zsidó vallás a tényleges viszonyok által már régen recipiálva van. A zsidó vallás semmiben sem háborítatik, sem az állam, sem más egyházak részéről; szabadon oszthatott ortodox és neolog felekezetekre s mindenik a maga körében szabadon gyakorolhatta szertartásait, tanításait, szokásait.

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZAJA.

1893. január 7.

Örökké.

— SAMIL írta. —

Merre szállnak édes gondolataid?

Elválaszt-e tőlem a távolság; elfeledtet-e a küzdelem élet s kitörli-e emlékeimet lelkéből az idő? Gondolsz-e rám, ha magán óráidban ábrándjaidnak szenteled a perczeket? Jutok-e eszedbe, ha a szerelem édes gyönyörétől dobban meg a szíved?

Hiszem nekem minden gondolatom te vagy. Ha a futó felhőket nézem; úgy tesz mintha széttépett boldogságom foszlányait látnám, hogy töled távol vagyok; ha a csillagos égre esik tekintetem: azt hiszem, hogy szemed sugara ragyog reám. Az éj sötéte lelked bánatát, a verőfény mosolyodat juttatja eszembe.

Igy telnek a napok, az órák, a perczek; de minden nap, minden órában, minden perczen minden gondolatom édes emlékednek rabja.

Te édes, örökké csak te!

Hiába vesz körül a társaság vidám zaja! Lelkem kiszakítja magát körülölk és hozzád száll.

Hiába keresem fel mulató szórakozások színhelyét, mert figyelmemet lekötve és megbűvölve tartja igézetes lényed.

Hiába nehezedik agyamra a bor mára, és hiába igyekszem baráti körben, pohár csengés és muzsika szónál feledni, mert

csak annál hatalmasabban érzem szerelmem mindenhatóságát. A bor tüze fölmelegíti, a zene lángja felgyújtja véretem és annál szilajabb kedvre ingerel és a tébolyító mámor.

Ha ébren vagyok, kedves nevedet sugogja el ajkam; ha alszom, álmomban drága arczodra szórom csókjaim özönét. Mindenütt te vagy édes és te maradsz, — örökké, örökké!

Olyan vagy te, mint a nap. Lelked melegével megtermékenyítet lelkemet, mosolyod sugarával földeridet arcom boruját.

Olyan vagy te, mint a májusi reggel: üde, elragadó — olyan, melynek varázsa dalt fakaszt, bűbája részegít és a költészet gyönyörével tölti meg szívemet.

Mondjam-e még, hogy milyen vagy? Hasonlítsalak-e a holdsgaras éjszakaszelid, melacholikus szépségéhez; hasonlítsalak-e aranyhoz, gyémánthoz, hasonlítsalak-e mindenhez, a mit az isten szépnek alkotott?

Nem, nem! Van valami a te lényedben, a mit fényesebbnek találak a sugárnál, elragadóbbnak május reggelénél, — drágábbnak aranynál, gyémántnál. Oh, van valami igézetes benned, a mit én arczodon látok, a mit én szemeidből olvasok, a mit én hangodból hallok, de a mit leírni, a mit megnevezni nem tudok. Egy névtelen varázs az, melynek ereje izgalomba hoz és gyorsabb dobbanásra készíti szívemet. Csodálats titok az, két szívben létező delejes erő, mely örmre és fájdalomra egyaránt és egyszerre fogékony és a mely akkor is összetart, ha végtelen világok választanak el egymástól.

Hiába akarnánk feledni, mert e delejes áram ereje ismét és ismét megrezdül lelkünkben és él és egybeköt örökké.

És ha majd édes, a futó évek kihútik a szív lángolót, elhervasztják az arcz rózsáit és a szerelem forró szenvedélyét meleg rokonszenvvé, szerető barátsággá változtatják; akkor is élni fog lelkünkben e csodás erő, mert eredetük közös az örökkévalósággal.

És ha majd édes, — nem lesz többé ereje a szívnek, nem lesz többé forrósága a vérnek és a szemsugara elborul: szívünk porából virág fakad a sir felett; mert a szerelem ereje akkor is élni fog, mert örök életű, mint maga az isten, melynek egyik alkatrészt képezi.

Érzed-e édes ezt a csodás erőt, mely egyesíti gondolatunkat, egyesíti szívünket, egyesíti minden érzésünket most és mindörökké.

Egy nagy csalás.

M. Kernhamtól.

Az „Ellenzék” számára fordította: AMICA.

III.

(Folytatás)

(5)

A szép leányokkal bíró anyák pedig, akik azoknak az elhelyezésére törekednek, hálá érzettel vannak eltelve azon tudat által, hogy végre „szabad tér” nyílik előttük; s az a gondolat, hogy a bálók és egyébféle mulatságok nem lesznek a Stella jelenléte által megzavarva, sokkal kellemesebb, mint hogy jószívűségük — ha ugyan volt — elment tudna annak állani. Ami engemet illet,

én nem számítok — én csak a kis Gerti vagyok, és egy semmi.

Legkésebbre egy hét alatt el fogjuk hagyni Northcot. Mit fogunk tenni? Hova megyünk? Azok után, a mibe mi nevedkedés és a mihez szokva voltunk, hogy fogjuk mi hármán megtanulni, hogy abból a csekély évi jövedelemből, amit a szegény atyám reánk hagyott, megéljünk, ruházkodjunk, és tisztességes lakást tartsunk?

Egy szegelyetből jövő ki, a hol csendesen sirtam, nem merem a zsebkendőt kivenni, nehogy a ruhám suhogása a Stella füleit sértse — az utóbbi időben ő nagyon ingerlékeny volt, s a könnyek látsát ki nem állhatta. Zokogómat vissza fojtva lépek ki a világosságra, s halvány kísértő arccommal a feketete ruhában nagyon szomorú látvány lehettem. Stella hidegen néz reám, és előbbi helyét az ablak mellett elfoglalja.

— Mama, mi haszna így beszélni? — mondja mogorván. Valamit kell tenni még pedig hamar. Itt nem maradhatunk; még a nevét is gyűlölkömm ennek a helynek. Gerti, miért nem ir az a Wardellné neked? Ideje volna hogy írjon.

— Szinte megfellekedtem róla — válaszolom megdöglötlenül.

Tudom, hogy a lelkész felesége egy közép korú, kövér, verhenyeges képtű asszonnyal volt nálunk, s a zongorán játszanom kellett előtte, és volt valami beszéd arról, hogy a középkorú asszonynak egy guvernantra volna szüksége. Tudakozódtak a többi tehetségeimről is, és úgy emlékezem, hogy kielégítő választ kaptak; de azóta nem hallottunk semmit a középkorú hölgyről, és mind ez ideig nem voltam képes elhinni, hogy egy rövid hét alatt itt kell hagynunk Northcot.

A szegény anyám halvány és bánatos arczára nézek, s rögtön felismerem, hogy

mily sürgős a szükségünk; önző bánatomat elhallgattatom, s azon tudatra ébredek, hogy az én kötelességem mindent megtenni, ami hatalmamban áll, hogy rajta segítsek. Ha Wardellnének nincs szüksége reám, rögtön utána kell járnom, hogy valahol alkalmasságot nyerjek. Kilencz száz forint nagyon kevés arra, hogy hármán éljünk meg belőle; és természetesen, hogy kérdésbe sem jön arra gondolni, hogy Stella dolgozzék valamit.

— Gerti, megfellekedtél róla? ismétlé az anyám szemrehányólag — és én megrázodom egy kisse a hangjára.

— Hogy lehetsz olyan gyermek? Soha sem fogod megérteni, hogy nekem mennyi bajom és bánatom volt?

De nem — én azt gondolom, hogy nagyon sok volna töled azt várni; te teljes életedben mindig ilyen voltál.

— Én nem tudom mit jelent az, hogy „Mindig ilyen voltam” — de most szándékom van tőlem telhetőleg megtenni mindent, amit tehetek — mondom olyan vidáman, a hogy tudom. Ha Wardellnének nincs szüksége reám, más hely után nézek.

— Más hely után nézel? Na beszélj ugy, mintha egy szolgáló volna! — szól közbe Stella, haragos tekintetét vetve reám.

— Legyen hát a kedved szerint: „állás” — mondom bárány szelidséggel.

Stella nem adja jelét, hogy választomat hallotta s az anyám folytatja a tárgyat.

— Gerti, könnyű neked azt mondani, hogy másfelé kell nézned hely után; de én tudom, hogy ha Wardellné el nem fogad, nem tudom, hogy más felé hova tudsz nézni. Nagyon fogok busulni, ha ma nem kapunk tudósítást tőle; ideje hogy a jövőnkre vonatkozó intézkedéseinkről tudjunk.

— Nehány óra múlva a Davenant ur jegyese lettem volna, — mondja Stella keserűen. Ő nem hozzám szól, de láthatom az

— **Selyem fenyőfából.** Az utolsó időkben sokat lehetett hallani a mesteres selyemről, az úgynevezett soie de Chardonnetről melyről az a vélemény, hogy a selyemnek hatalmas versenytársa. Ugyanis egy francia mérnök, de Chardonnet oly eljárást talált fel, melylyel cellulózéból (fa-röst) s különösen lucz fenyőből való cellulózából a valódi selyemhez egészen hasonló anyagot lehet előállítani s mely anyaga selymet, kivéve, a hol nagy tartósságra van szükség, mindenben helyett szilárd. Beszámoltak már gyárat is állítottak fel ennek az anyagnak termelésére s az üzem folytatása és tovább fejlesztése céljából kevéssel ez-úttal: Société Universelle pour la fabrication de la soie de charbonnet cím alatt 25 millió frank tőkével részvénytársaság alakult. A szabadalom, melyet a tulajmány elnyert, Svájcra is kiterjed.

— **Amerikai igazságszolgáltatás.** New-Yorkból jelentik: Bakersville-ben (Észak-Karolina) 500 álarozos ember megtámadta a fogházat és meglynchelte egy előkelő polgár gyilkosát. Hét csendőrt, a kik utját akarták állni a tömegnek, megölték. A lynchelők közül 25-ön estek el, köztük több tekintélyes polgár.

— **Mekkorát ugorhat egy nyúl.** A hóban levő nyomok után régen tudják, hogy a nyúl jókora távolságot bír átugrani. Most egy muskai (Oberlausitz) erdész arra nézve szolgáltat adatot, hogy milyen magasságot ugrik a nyúl. Egy kertet 155 méter magas deszkakerítés választ el a fácskától, melynek kerítése 2.15 méter. A kerítés dacára a nyulak behatoltak a kertbe és lerágtak a csemetefák kergét. Látták, hogy mind a két kerítést könnyen átugrották.

— **A meyerlingi katasztrófa képe.** A Gil Blas írja, hogy közelebb Luskina magyar festőt elutaztaták Párisból. Az volt a bűne, hogy megfestette a meyerlingi katasztrófát s egy képarus segítségével ki akarta állítani. Hatalmas kezek nyultak azonban közbe, hogy a botrányt megakadályozzák. Megvették drága áron a festményt, aztán megemmisítették a festőt pedig az alatt, hogy nem egyéb kémmel, a világjárásból kiutasították.

— **Vérlázító botrány Lipcsében.** A Voss. Ztg. olyan hírt közöl Lipcséből, mely kétségbeesztő nyíltsággal tárgyalja a híres német város süllyedt erkölcsi viszonyait. A rendőrség egy orgiatelepet fedezett fel a hó elején, melyben jómódú uriember, fiatalok és öregok, kölcsönös szexuális életszerűséggel kiérzékelték a vágyaikat. Az egyik alkalmazott áruháza folytán a rendőrség gyorsan megindította a nyomozást s még tízen négy ilyen titkos bordélyhelyiséget fedezett fel, melyeket eddig tisztességesnek ismert családok nótái rendszeresen látogattak. A botrány óriási. Tucat számra vannak a városban előkelő állású férfiak és apák, kiket borzasztó módon kompromittáltak a leleplezések még pedig részint úgy, mint az orgiákban résztvevő urakat, részint pedig mint a féltelenül elterjedt erkölcsi elcsúszást. A botrány főszereplői közül néhányat már elfogtak, a többi közt egy anyát is, a ki két leányát jó pénzért eladta a hitvány kéjencnek. A tisztességes elemek határozottan követelik, hogy a fenyítő por a legbűntelenebből indíttassék meg.

— **Politikai párbaj volt Oláhország fővárosában Bukarestben.** A párbajfelek voltak: Ghika-Bragadir Sándor Oláhország szófiai diplomáciai képviselő és Cantacuzene Sándor herceg kamarai képviselő. A párbajra Cantacuzene hercegnek egy megjegyzése adott okot, a melyben nem a legbizalmasabban nyilatkozott Ghika herceg diplomáciai működéséről. A párbaj tegnap délután volt a bukaresti hipodromban. A felek harmincz lépésnyi távolságtól löttek. — Ghika herceg mingiárt az első lövésnél életveszélyesen megsebesült. Ellenfelének golyója jobb oldalába fúródott s nemesebb részeket is megsértett. A golyót ugyan még tegnap délután kiszedték testéből, de a beteg állapota nagyon aggasztó. Károly romániai király többször tudakozódott a beteg hogyléte felől.

— **Mennyi pénzük van a Rothschildoknak?** Abból az alkalomból, hogy Rothschild Alfonz báró egy millió francot ajándékozott a párisi kórházaknak, egy francia matematikus kiszámította, hogy a Rothschildok párisi ága háromszor annyira frank ura, mint a mennyi percz Krisztus születése óta mostanig lefolyt. A francia Rothschildok vagyona ugyanis háromezer millió frank. — Krisztus születésétől 1893 kezdetéig pedig (beleszámítva a százok éveket) letelt 691,053 nap, 16,585,272 óra és 995,116, 320 percz.

— **A tanyai ördög.** Novellistáknak rossz néven veszik, ha alakjaiknak oly nevet adnak, mely őket már előre megbélyegzi; pedig néha úgy tetszik, hogy az élet is bélyegző szándékkal osztogatta a neveket. Mint Szegedről írják, az odaváló tanyák egyikén él egy Ördög Mihály nevű gazdaember, ki erre a névre ugyancsak rászolgált. Egyéb jámbor cselekedetek között agyonütötte a fiát, amiért három évi fegyházat kellett elszerveznie. Most pedig hasonló jutalomra lehet kilátása. A rossz vért gazda ugyanis tegnapelőtt mámoros állapotban jött haza s felesége, ki már ismeri férje keze járását, jónak látta hamarosan megszökni előle. Így esett, hogy Ördög Mihály nem talált mást otthon, csak három éves kis leánykáját. A felesége után kérdőzködött, s mikor a leányka remegve válaszolt, a brutális ember hirtelen megkapta a gyermeket, levágta földhöz, s csizmája sarkával addig taposta, míg a szegény apróságnak két szemét kiverte. A megkínzott gyermeket anyja vértócsában találta. Ördögöt letartóztatták, a vak leánykát pedig a szegedi kórházba szállították.

— **Egy 7000 év előtti étlap.** Európa lakosainak étlapja az ősi kőkorszakban, körülbelül hétezer év előtt, dr. Luschau György állítása szerint ilyenforma volt: Lóhúsból kivont vérléves, rhinoceroscsont, entrée, barlangi medvesonka, vagy barlangi oroszlánsült, szárazgyomor és piritott mamuthelvéi erdei gyümölcseivel. A mostani inyenczek sokkal izlésebbnek fogják találni az újabb kőkorszak ételét. Körülbelül 4000 év előtt ősbika mártással, szalonai, juhhus habbal vagy savanyu sókával és rostélyosonsült vaddisznó járta. Utó-ételként különféle gyümölcsöt fogyasztottak. Italul kelta sört és a ma divó ebédutáni kávé helyébe kecsketejét is fogyasztották.

— **Új aranybányák Amerikában.** Amerika nyugoti államaiban rövid idő óta rendkívül nagy az izgatottság, amit az a hír okozott, hogy Utahban nagy aranybányákat fedeztek fel. Eddig is tíz-tizenöt uncia súlyu aranydarabokat szállítottak már Denverbe. Némelyek azt hiszik, hogy az új aranybányából mesés értékű aranyat fognak aknázni, míg mások kételkednek abban, elég lesz-e a nyert arany arra, hogy az ezüst-kérdésre hatást gyakoroljon.

Forgalmi akadályok az erdélyi részeken.

A havazás és vihar a Brassóba összesen futó vasut vonalokon még mindig oly erővel tart, hogy a hóakadályok elhárítása a brassó-kézdí-vásárhelyi vonalokon 8, brassó-hosszú-falusi vonalon 5 és a brassó-zerneszi vonalon 3 lapnál előbb nem remélhető s így addig ezeken a vonalokon az összes forgalom szünetelni fog.

A fővonalnak is Brassó-bótfalui szakasza annyira el van lepve hóval, hogy a legnagyobb erőfeszítéssel sem volt ma délig szabadná tehető.

Tegnap az 501 sz. gyorsvonat, az 505 sz. személyvonat, ma reggel az 513 sz. vegyes vonat Brassóból nem indult.

A tegnapi 502 sz. gyorsvonat, 516 sz. vegyes és 506 sz. vegyes vonat pedig csak Bot-faluig közlekedett.

Most d. u. vett értesítés szerint, megfeszített munkával sikerült a vonalat annyira szabadná tenni, hogy az 501 sz. gyors és az 507 sz. személyvonat már Brassóból fog indulhatni.

Előfizetők.

(Apró nyugták)

A mentő-egyesület azon kijelentéssel küldötte be előfizetését, hogy könyvtára számára egy példányt megakart menteni.

A mentő-egyesület legsikerültebb mentései számát egygyel növelte.

Szekula Ákos a következő gyűjtést küldte: Gr. Teleki László, gr. Spanochy Leo, Szekula Ákos (megcsipte maga magát), Palóczy Lajos, Horovitz Béla, dr. Tutsak Sándor, Kikakker Bódor, Szentkirályi Árpád (Szombatfalva), Hirscler Ödön (Alsó-dombora), Varga Emil (Budapest).

Veress Dező a „Szolnok Doboka” szerkesztője is megfordult nálam. Kapuzás előtt járt és távoztában arra kért, hadd legyen „rácsos” a kapu, hol később is lehessen átlátni, vagy keresztül beszélni. Illetőleg hadd férjen be a rácsra egy két korona. Praktikus tanács, de koronákra várni messze eső reménység. Ime csak ennyi köztünk a pártpolitikai különbözet a valótára nézve.

Előfizettek még: Gr. Tholdalagi Rozália (Radnótfája), L. Nagy György, Losonczy János (árvaszkei elnök), Fodor György (Marosújvár) és Bőjthe József.

TUSKE PÁL

Mégis csak Othello.

Kolozsvár jan. 7.

Tekintetes szerkesztő Úr! Minekutána gonosz sorsom, vagy az én „kedves” anyósomnak még kedvesebb könyhullatások és perelések közt előadott abbéli kívánsága, hogy végre valahára már őt is hozzam be a városba — színházat látni, tökéletesen kihoztak a sodromból és megindítottak: mondom tehát, rázántam magam, hogy meglátogatom a mi „fő és székvárosunkat”, már mint Kolozsvár városát — családostól együtt.

Az anyósom azt kívánta, hogy hozzuk el a Máriskót is, ki a Jancsi fiamnak az uvari dajkája, hadd mívelődjék ő is. Én azonban pedagógiai szempontokból nem látam be ennek a kívánságának. Ugyis eleget énekel Máriskó, akkor is, mikor nem kellene; hátha népszimfűvet, vagy operettet találna adnia színházban, ha őt meghallja, még almanában is énekelni fog, mert szörnyű nagy hajlandósága van a művészetbe.

Igy esett, hogy mégis csak három indultunk el: az anyósom, feleségem, meg én. Talán tudomással bírnak a tek. szerkesztő urék is arról, hogy most még meglehetősen hideg van. Éppen azért az apámól maradt prémes bundámat szedtem elő a szifonyerből. Ennek megint az anyósom mondott ellent. Hogy — azt mondja, vegyem az „őszita asztal” fel, mert városban az embert megszólják a bundáért, meg aztán, hogy ott nincs is olyan nagy hideg. A jó vadászszimfűmát pedig dehogyan engedte volna fölhoznom. Mikor aztán lehető könnyű módra, amugy „uriasan” öltöztem fel, akkor meglepődését nyilvánította. (Első eset három év óta, mióta megbazasodtam!)

Fine finale megérkeztünk ma reggel 8 óra után, pedig a szamosvölgyi hozott.

En fáztam egész uton; az anyósom is fázott... és a szegény feleségem is fázott. Hja, neki sem engedte meg, hogy bundát vegyen magára. Nem cуда hát, ha azt indítványoztam, hogy estéljünk be a „Koroná”-ig, hadd melegedjenek fel kissé dermedt lábaink.

A mint a nagy utcán beindultunk, mindjárt egy szinlapot pillantok meg. Éppen szomszédságában volt a jóemléktű Angyalosi Tót Sámuel uram kapujának, ki azt a kaput még annó Dei 1823-ban állította oda, háza elé s mely kapun ékes betűkkel írva van: „Kettős szívű előtt be van ajtóm zárva, De az igaz szívnek ámbár legyen alva, Megnyílik, bújhat. Mint jó vendég várja, Gondold meg ez kettőt, addig légy künn állva!”

Mindhárom oda fordultunk a megállva, nagy mohósággal olvastuk a szinlapot, nem is ügyelve a dátumra:

— A gárdista, vagy a bohóc és kedvese. Operette.

Operette? ... Hm! — mégis csak jó, hogy nem hoztuk el a Máriskót.

Az anyósom ott állott és olvasta a szinlapot. Elolvasta egyszer, el kétszer a szereplők neveit — és elolvasta volna tán harmadszor is, ha én dideregre meg nem szólítottam:

— Mennék már talán...

— Mindjárt édes vőm, („Édes vőm!”) csak még egyszer hadd nézem meg. Mégis csak jó, hogy éppen ma jöttünk, hogy éppen operettet adnak. Tudja — édes vőm. én nagyon szeretem az eféle... operette feléket.

(Hja, persze, asszonyvér, könnyűt vérl...)

— Hát ez mind igen szép „édes anyósom”, de én mégis csak inkább szerettem volna valami klasszikus dolgot, már a nóm kedvéért is. Például „Othellót”, vagy —

— Hogy is ne; „Othello!” Hiszen abban se ének, se muzsika, flóta, nagy dob... Na, hallja „tisztelet” vőm, magának nagyon elmaradott izlése van. Most már a mint megérkeztünk, gondoskodjék a számomra egy szinlapról, nehogy majd ne kapjunk. El akarom tenni emléklül.

— Meglesz; csak menjünk már.

A vendéglőben elhelyeztek öket. A feleségem csunyalút volt hűlve, meg én is. Az anyósom csak egy kis náthát kapott, de a mellett szörnyű jó kedve volt, arczán valami titkos derűt fedeztem fel, a mit a „Gárdista”-nak tulajdonítottam s a mi engem erősen bosszantott. Feleségem nem mozdulhatott ki a szobából, az ő kedvéért anyósom is otthon ült, s csak engem sarkalt, hogy menjek s vegyem meg a szinlapot már.

Elmentem délután 3 órakor a színházhoz, váltottam egy páholyt s egy mai szinlapot kértem. Átadták. Magnézum és... nem akarok hinni a szememnek. Ott áll, ott ragyog rajta szép kövér betűkkel: „Othello a velencei mór.”

— Ez a mai előadásra szól? kérdem.

— Természetesen, mára, 7-ére.

— De... hát kérem, nem a „Gárdistát” adják ma?

— Az tegnapelőtt ment.

Tehát, mégis — Othello!...

Egy pokoli, de nagyszerű eszmém támadt. Kértem egy tegnapelőtti szinlapot azt is megvettem.

És most — találja ki tekintetes szerkesztő ur: mit teszek? Megmondom. Lakásunkra térek 5 órakor. Az anyósom természetesen kérni fogja azonnal a szinlapot, de én csak megmutatom, hogy megvan, átadni pedig csak a színházban fogom.

Az anyósom meg se nézi egyelőre, hanem türelmetlenül várni fogja a függöny felhuzását, a zenét, a flótát, meg a nagy dob... A melyek hangzani ugyan nem fognak, hanem ezek helyett majd megjelenik a színen a Mór, az én ideálom és Dezdemóna, a feleségem kedve szerint...

Ha aztán a szerkesztő ur az egyik páholyból valami csetepatét hall, azon ne tessék megbotránkozni. Tetszik tudni, az én

anyósom olyan természetű, hogy nem tud csendesen lármázni...

KACZAGÁNY.

Szerkesztőségi üzenetek.

K-nak. Önének a francia nyelvben való jártasságával barátai csakugyan visszaéltek; mere „amateur” nem azt teszi, hogy „ingyenjegyes”, hanem azt, hogy műkedvelő vagy „müpartoló.”

Juliskának. Az igazi szeméremnek elég egy fügefalevél, a kacérságnak egy egész garde-robe kell.

Egy szellemes asszony mondta:

— A legszebb nő is rut, ha nincs izlése, és a legbruttabb is lehet szép, ha izléssel tud öltözködni. A szépség nem egyéb, mint izlés az öltözködésben!

Ha a nők annak az időnek, melyet tolteteikkel töltenek el, csak a felét fordítanák másra, mennyivel több jó nevelésű gyermekek volna a világon!

Mercurnak. Az 1885-ben megtartott országos kiállítás azért járt deficitte, mivel ennél az okszert takaréksággal tekintete egészen mellőzve lett. Ha a költségek nem lett volna oly pazar, deficit kelyett még többet zárodhatott volna a kiállítás. Egyébiránt annak a kiállításnak a közvetett haszna is sokkal nagyobb volt; mint a pénzügyi veszteség a melyet a kiállítás az országnak okozott.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” eredeti távirata.)

A tisztviselői t. javaslat ellen.

Budapest, jan. 7.

A polgári iskolai tanárok, telekkönyvezetők, néptanítók, erdőhivatalnokok nagy értekezletet tartottak a tisztviselői törvényjavaslat ellen. A gyűlésen a javaslat ellen heves kifakadások történtek és elhatározták, hogy ez ügyben a kormányhoz, és a képviselőházhoz memorándumot intéznek.

Tanárok mozgalma.

Budapest, jan. 7. d. u. 3 óra.

A polgári iskolai tanárok tegnapi gyűléstik határozata értelmében ma küldöttséget menesztettek Wekerle Sándor miniszterelnökhöz, a ki kétségre vonta, hogy őket a XI-ik rangosztályba sorozták volna.

Wekerle Sándor kifejtette előttük, hogy ha csakugyan a XI-ik rangosztályba volnának sorozva, úgy rajta lesz, hogy a IX. és a X-ik rangosztályba vitessenek elő.

A küldöttséget különben felvilágosították, hogy az 500 frtos kategóriába csak az ének, zene, és tornatanítással foglalkozók esnek; továbbá 3—400 frtos fizetéssel dotált elemi iskolai tanítók és segédtanítók.

Azok a tanárok, a kik rendes tantergyakat tanítanak, a X-ik rangosztályba soroztattak be.

Ezután a küldöttség Berzeviczy Albert kultuszminiszteri államtitkárnál tisztelegtek, kérve az államtitkár jóindulatát, ügyük érdekében.

A tanárok tulajdonképpen Csáky Albia kultuszminisztert akarták fölkeresni, de időközben arról értesültek, hogy Csáky gróf jelenleg Bécsben van.

Berzeviczy szívesen fogadta a küldöttséget és kijelentette, hogy iparkodni fog a tanárok jogos és méltányos kívánalmait teljesíteni, a tanárok és segédtanárok közt pedig helyesebb arányt létesíteni.

Azután tisztelegtek Széll Kálmánnal, mint a pénzügyi bizottság elnökével, a ki ezen lakonikus, kijelentéssel fogadta őket: Már el estek, miután a költségvetés ez évre már meg van állapítva.

Ezután az országgyűlési pártok vezérfőfőival tisztelegtek; végre pedig a kirlapírók és művészeknél. az „Otthon”-ban.

Jókai Petőfiről.

Budapest, jan. 7.

A Petőfi-társaság tegnapi nagy gyűlésén Jókai Mór Petőfiről tartott felolvasást. Jókai rendkívül érdekes dolgokat mondott el a költőről, és a jelenlevő közönség zajosn megtapsolta.

Polonyi nyilatkozata.

Budapest, jan. 7.

Polonyi Géza a B. H.-ban nyilatkozott tesz közzé, mely szerint valótlán azon nevével kapcsolatba hozott hír, hogy a függetlenségi párt egykázpolitikai kérdésekben jetté szakadna. Nem való az sem, hogy a nemzetiségi párttal valamely megállapodásra jutott volna.

Biharmegyei nőegylet.

Nagyvárad, jan. 7.

A Tisza Kálmánné és báró Garliczyné közt kitört harcz csendesen kezd elszunnyadni. A tegnapi itt megtartott nőegyleti gyűlés szépen és rendben folyt le, csupán a Tisza Kálmánné nevének említésénél engedett meg magának egy kis tüntetést a Garliczyné pártja.

Tiszáné nem volt az ülésen és a pap-ság is távol tartotta magát. Nem jelentek meg a hivatalok tisztviselői sem. Különben nagy kíváncsi közönség gyűlt össze, a kik arra számítottak, hogy a nagy nő ellenfelek közt ismét vihar tör ki.

Beteg püspök.

Debreczen, jan. 6.

Kiss Áron református püspököt ma itt hirtelen szél érte.

A beteg püspök állapota nem ad aggodalomra okot.

Vasary és a „Tribuna.”

Budapest, jan. 7.

A „Tribuna” Rómából érkezett sürgönyök szerint szenzációs cikket közöl, mely szerint Vasary Kolo, Magyarország hercegeprimása a pápához memorándumot intézett, melyben kimutatja, hogy Magyarországon a polgári házasság igazolva van.

Ez állítást azzal indokolja, hogy a katolikusok az ország lakosságának csak 52 százalékát teszik.

A nevezett olasz forrás szerint Magyarország hercegeprimása, — bár elvben nem ellenzi a katolikus kongresszus egybehívását, de azt nem is tartja mai idők szerint opportunusnak.

A Vatikán arról van meggyőződve, hogy neki most nem áll érdekében a vallásfelekezeti tüzet szítani.

Panama-botrány.

Budapest, jan. 7.

Párisból érkező sürgönyök szerint Balhaut a közmunkatgy minisztert is letartoztatta tegnap a vizsgálgó bírő Az eset egész Párisban óriási szenzációt keltett.

Felolós szerkesztő:

BARTHA MIKLÓS

Segéd-szerkesztő és kiadólaptalajdonos:

MAGYARY MIHÁLY.

NYILTÉR.

Van szerencsénk a n. é. közönséggel tudatni, hogy Nagyszomban volt és onnét ideiglenesen Brassóba áttett

erdélyrészi

főügynökségünk

f. é. január 1-től kezdve

KOLOZSVÁRRA

Bel-magyar-utca 4 sz. a.

helyeztetett át,

hova a

Bécsi Biztosító-Társaság

és a

BÉCSI ÉLETT

és

JÁRADÉK-BIZTOSÍTÓ INTÉZET

erdélyrészi vezérképviseletét illető küldemények és közlemények intézendők. Kolozsvárt, 1893. január 5-én.

A Bécsi Élet és Járadek-Biztosító Intézet Kolozsvári Főügynöksége. A Bécsi Biztosító-Társaság Kolozsvári Főügynöksége.

(1—2)

Olcsóbb lett a sör!!!

Hirschfeld Sándor

csemege-, fűszer-kereskedésében egy

NAGY PALACZK

valódi Dréher-sör

25 krajczár helyett

most csak

17 krajczár !!!

Árverési hirdetmény.

Alföldi bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közzhírre teszi, hogy a hidalmási kir. járásbíró 1892. évi 1852. polg. számú végzése következtében Gajzágó Antal ügyvéd által képviselt kalotaszegi takarékpénztár javára Sombory András hidalmási lakos ellen 200 forint s jár. erejéig fogantatott kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 597 forintra becsült lovak, szekerek és házi butorból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a hidalmási kir. bíróság 895—1892. számú végzése folytán 200 forint követelés, ennek 1892. évi február hó 27-ik napjától járó 69% kamatai és eddig összesen 48 forint 21 kban bíróság már megállapított költségek erejéig, Pusztaszentmihályon, alperes lakásán leendő esküszöke 1893. évi január hó 16-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitétetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fog-nak adatni.

Kelt Hidalmáson, 1892. évi december hó 31. napján.

BURG GUSZTÁV,
kir. bírósági végrehajtó.

KIADÓ BOLT és LAKÁS!

Egy
üzlethelyiség,
hozzátartozó két szoba és konyhával,
Sétatér-utca 3. szám alatt
kiadó.

Ajánlható különösen kerécszek, fodrászok, cipészek, női piperések stb. számára, női- vagy férfi divat-teremnek.

Értekezni lehet Sétatér-utca 3. sz. alatt.

31. (2—2)

Egy jó házból való fiatal ember,
ki szép irással bír,
állandó foglalkozást nyerhet
itt helyett,
egy lottó-gyűjtődében.

Hol? Megmondja a kiadó-hivatal.

6 (4—5)

SALIGNAC & Co.

LEGELSŐ, LEGRÉGIBB, TÖBBSZÖRÖSEN ÉRMEKKEL
KITÜNTETETT

COGNAC-GYÁRA
RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Alapított 1809-ben — Négy millió franknyi alaptőkével

COGNACBAN.

Értesítjük a n. é. közönséget, hogy kitűnő, tisztán francia borokból készített gyártmányunknak kizárólagos elárúsítása, melynek jóságáért és valódiságáért kezességek.

EGYEDÜLI FÓRAKTÁRA KOLOZSVÁRTT:

CSIKI ANTAL-nál,

m. kir. dohány nagy-tőzsde és különlegességek árudájában van.

Videki megrendelések gyorsan és pontosan teljesíttetnek.

Prof. Dr. Báro Rokitsky, a Maria Teresia kórház igazgatója, a Medicinal Cognacról a következőket írja: A „MEDICINAL COGNAC” Salignac & Co. gyárából egy igen kitűnő erősítő szer, a melyet én minden olyan esetben, ahol egyáltalán Cognacot, mint gyógyszert használni lehet, a legjobb eredménnyel használtam s ennélfogva ajánlom.

1226. (5—x)

HIRSCH és STERN női-szabók

ajánlják a n. é. közönségnek

belközép-utca 8. sz. alatt fennálló

DIVAT-TERMÜKET,

melyben a legkényesebb izlésnek is megfelelő női ruhák és felöltők elegáns és divatos elkészítése elvállaltatik jutányos árak mellett.

Egyszerűsöd tudomására hozzuk nagyra becsült megrendelőinknek, hogy báli czikkeket, díszeket és hozzávalót a legkitűnőbb minőségben raktáron tartunk.

Teljes tisztelettel

HIRSCH és STERN, női-szabók,

22. (8—3)

Kolozsvártt, belközép-utca 8. sz.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönségnek tudomá-sára adni, miszerint

BODNÁR ÉS RAINER

kocsikészítők több évi tapasztalatunk után önállóná lettünk.

Nálunk új kocsik szép kiállításban kaphatók, ugy-szintén ócska kocsik kijavításokat is a legjutá-nyosabb árban elvállalunk pontos kielégítés mellett.

Kérjük a nagyérdemű közönség szíves pártfogását, tisztelettel

Bodnár és Rainer,

kocsikészítők,

Kolozsvártt, kultorda-utca 6. szám.

9. (2—3)

Dicsfény koszorút a házi asszony homlokára egy jó csésze Theáért!

Hogy ezt minden asszony kiérdemelje: vegyen a

Keresztesy Pál

nagy papir-üzletéből

valódi Indiai Theát.

Egy negyed kiló csomag ára 2 forint 50 kr.
Egy nyolczad 1 forint 25 kr.

24. (2—7)

Egy vidéki ügyes fiatal

fűszer-kereskedő segéd

azonnal fölvetetik.

Ajánlatok

MOLDOVÁN JÓZSEF

kereskedő urhoz czimzandók Kolozsvárra.

35. (1—3)

Van szerencsénk a nagyérdemű építető közönség becses tudomá-sára juttatni, hogy:

Oriold Ádám és Rátz Mihály

építészek társas üzlete Kolozsvárt

törvényszéki legjegezett özég alatt tervezési és építés vál-lalati irodát nyitottunk.

Elvállalunk minden kisebb és magasabb építmény körébe vágó épületek tervezését és teljes keresztül vitelét, illetve felépíté-sét, nemkülönben elvállalunk már meglevő tervezeteknek általunk készített költségvetés alapján is mindenmű építési munka fo-ganatosítását jutányos árak mellett, szolid kivitelben.

KÖZPONTI IRODÁNK

KÓFALSORI SZAPPAN-UTCZA 2-DIK SZÁM ALATT VAN,
a hová intézendő mindenmű megkeresésre gyorsan és készséggel szolgálunk.

Hivatkozva az építés terén szerzett több évi gyakorlatunkra, bátrak vagyunk a nagyérdemű közönség becses pártfogását kikérni.

Teljes tisztelettel:

21. (3—3) Oriold Ádám és Rátz Mihály, építészek.

HIRDETMEY.

Az „Erdélyrészi magyar jelzálog-hitelbank
részvénytársaság“

évi rendes közgyűlését

1893. évi január hó 22-én d. e. 11 órakor

tartja meg

Kolozsvárt, belszen-utca 3. szám. alatti hivatal helyiségében,
melyre a részvényesek ezennel meghívotnak.

TÁRGYAK:

- 1.) Igazgatóság évi jelentése.
- 2.) Mult évi vagyomérleg és zárszámadás előterjesztése, erre vonatkozó felügyelő-bizottsági jelentés bemutatása.
- 3.) Zárszámadás jóváhagyása és nyereség felosztása iránti határozat.
- 4.) Öt felügyelő-bizottsági tagnak egy évre való megvá-lasztása és az évi tiszteletdíj megállapítása.
- 5.) Iedítványok.

A részvényesek figyelmébe ajánlatik, hogy az intézeti alapszabályok 69. §-a, mely szerint a közgyűlésen csak oly rész-vényes bir szavazati joggal, ki részvényét kataszternyével a köz-gyűlés előtt 8 nappal az intézet pénztárába leteszi és igazoló je-gyet kap.

Ezen meghívás kapcsán ezennel közhírré tétetik, hogy az 1892. évi december 31-én

- 1.) Az intézetnek forgalomban levő zálogleve-leinek összege 913,500 forint.
- 2.) Ezen záloglevelek biztosító ául szolgáló jel-zálog-követelése összege tett 917,500 forint.
- 3.) A kölcsönök alapján szerzett jelzálogok ér-téke tett 2,244,252 forint.
- 4.) A záloglevelek külön biztosítására rendelt alap összege folyó kamatokkal 203,058-97 forint.

Ezen összeg el van helyezve:

- a.) 100,000— 4 és fél százalékos magy. kir. regále kárt. kötvény,
- b.) 25,000— 5 százalékos pesti magy. keresk. bank záloglevél,
- c.) 17,000— 5 „ magy. papíráradék,
- d.) 17,000— 4 „ magy. földterhermentesítési kötvény,
- e.) 41,200— 5 „ erdélyr. magy. jelz. hitel. záloglevél,
- f.) 100— 5 „ magy. jelzálogbank záloglevél,
- g.) 100— 4 „ földhitelintézeti záloglevél,
- h.) 100— 5 „ kisbirtokosok földhitelint. záloglevél,
- i.) 100— 4 1/2 „ magy. jelzálogbank községi kötvény.

Kolozsvárt, 1893. január 1-én.

30. (2—3)

Az „Erdélyrészi magyar jelzálog-hitelbank
részvénytársaság“ igazgatósága.

Apró kokszt! Apró kokszt!

Apró kokszt gépezet által diónagyságra vágva, a mal naptól kezdve elárúsításra van tartva a következő árak mellett:

- 500 kgrtól 1000 kgrmig 2 forint 50 kr.
- 1000 „ feljebbi vásárlásnál 2 forint 30 kr.

Ezen apró kokszt a nagyobb darabokhoz mérten abban különbözik, hogy kényelmesebben lehet vele bánni, jobban ég, olcsóbb és nincs szaga, s akármilyen kemenczében ég. Mindenütt a legrövidebb idő alatt nagyon megkedvelték. Épen azért nagyon ajánlanók a T. közönségnek a használatba vételt.

A mint eddigelé, ugy ezután is készségesen a ház kapujáig hazaszállítjuk a koksztot, még pedig minden 100 kgrm. után 12 krt számítva a szállításiért.

Mint a legjobb kokszt-kemenczét: a Meidinger-félt ajánljuk, a mit a helybeli piacon Reményik-czegnél lehet beszerezni.

Tudatjuk egyszersmind a T. közönséget, hogy a koksztok könnyebb megrendelhetése végett a városban, hol helyt gyűjtő-ládákat alkalmaztunk, a hová a megrendelést tartalmazó iratot be lehet dobni, s a mi általunk naponta kétszer lesz kitresítve, u. m:

1. Orbán József czukrászdájában, Főtéren;
2. Pap Ernő üzletében, a Hid- és Belmagyar-utca szegletén;
3. Marosán Bogdán üzletében, a Sétatér- és Külmonostor-utca szegletén;
4. Flora Gyula üzletében, a Széchenyi-téren;
5. Weisz József üzletében, Bel- és Külközép-utca szegletén;
6. Andrásoffszki Nővérek üzletében, Külmagyar-utca 1. szám.

A Légszuszogár igazgatósága,

Van der Velden Ede.

1912. (6—x)

Hatóságilag engedélyezett végeladás az üzlet felhagyása miatt!!!

Bátorkodom a mélyen tisztelt közönség becses figyelmét felhívni a nagy mennyiségű divatos ruhaszövetek, ruhadíszek, fekete és színes selyem-árúk, foulardok, francia flanellek, fehér és színes mosó barchettek, chiffonok, vásznak és asztalneműek

VÉGE L A D Á S Á R A

A női felsőket 50%-tel árukon alól árusítom el.

Együttal bátorkodom mindazon tisztelt vevőimet, kiknek üzletemben tartozásuk van, felkérni, szíveskedjenek azt minél előbb kiegyenlíteni.

GÁMENTZY JÁNOS

(FÖTÉR, TELEKY-HÁZ.)

38. (1—10)

Készpénzfizetés mellett!!!